



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3138/2024
15.11.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Станковић, председника већа, Радославе Мађаров, Јасмине Симовић, Зорице Булајић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., село ..., чији је пуномоћник Зоран Савелић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство одбране, Војна болница Ниш, коју заступа Војно правобранилаштво, Одељење у Нишу, ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2729/2024 од 27.08.2024. године, у седници одржаној 15.11.2024. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2729/2024 од 27.08.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2729/2024 од 27.08.2024. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 2729/2024 од 27.08.2024. године, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Нишу П1 1/2024 од 29.05.2024. године, у делу којим је тужена обавезана да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете због повреде на раду исплати 90.000,00 динара за претрпљене физичке болове и 70.000,00 динара за претрпљени страх, са законском затезном каматом од пресуђења до исплате, као и да му надокнади парничне трошкове од 102.900,00 динара са законском затезном каматом на износ од 76.500,00 динара од дана извршности пресуде до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је на основу члана 404. ЗПП благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна

питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

У пракси Врховног суда није спорно питање одговорности послодавца за штету коју запослени претрпи у извршењу радног задатка, па имајући у виду утврђене чињенице и да је побијана пресуда заснована на одредбама члана 164. Закона о раду, као и чланова 154. став 1. и 174. Закона о облигационим односима, по оцени Врховног суда у конкретном случају нису испуњени наведени законски услови који би оправдавали одлучивање о изјављеној ревизији као о посебној.

Одлука у ставу првом изреке донета је на основу члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије као редовне у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да је ревизија недозвољена.

У парницама из радног односа ревизија је по члану 441. ЗПП увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

У имовинскоправним споровима из радног односа меродаван је режим из члана 403. став 3. ЗПП, по коме ревизија није дозвољена ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете поднета је 03.01.2024. године, вредност предмета спора побијаног дела пресуде по члану 28. ЗПП је 160.000,00 динара и не прелази законом предвиђени цензус који омогућује изјављивање ревизије.

Из наведених разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Станковић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**